

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamlások kül-
dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Egyről másról.

(T. G.) Mult számunkban arról elmél-
kedtünk, hogy még mielőtt valami nagyon
bele kapaszkodnánk a haladás kifeszített
vitorla kötelébe, vessünk számot anyagi vi-
szonyainkkal is, vagyis más szóval, alkal-
mazkodjunk ahhoz a régi közmondáshoz: a
ki templomot akar építeni üljön le és szám-
lálja meg pénzét.

Szó sincs róla, haladni kell, így hozza
azt magával a kor szelleme, a népek fej-
lődési és művelődési viszonyai, azonban az
a haladás csak úgy lehet üdvös, csak úgy
lehet minden irányban kielégítő, s
csak úgy szolgál közmegelegedésre, ha ez
által az anyagi források nem csak hogy
túlos nem vétetnek igénybe, hanem ellen-
kezőleg a kulturális haladás az anyagi fej-
lődést is előmozdítja s így e két hatalmas
fejlődési motívum karöltve áll az emberiség
szolgálatában.

Nem habozunk kijelenteni, hogy min-
den eddigi, a közszellem követelte szükség-
letek előmozdítására irányuló mozgalmak
mesterségesen lettek elnyomva, el odázva,
olyik-olyik agyon igyekezve, mert a hatalmi

tényezők részint kényelmi, részint pedig
taktikai szempontból nem igen akartak költ-
séges újításokba bocsátkozni, és ilyesmikkel
a nép ellenszenvét felszítani.

Pedig apránként hej be sokkal könny-
nyebben ment volna, mint most rohamo-
san, egyszerre!

Hát azokért kiket terhel a történelmi fe-
lelőség, hogy ennek a szegény városnak
nem gondoskodtak jövedelmi forrásokról
még abban az időben, mikor az ilyesmi
némi anyagi, de nagyerkölcsi tőkénkel oly
könnyen ment volna?

150000 forintba — ha nem többé
kerül az újjáépítésemnek ennek az összeg-
nek a fedezetére igénybe vesszük minden
reális jövedelmünket, a mely azonban csak
fele részét biztosítja, a másik felét még a
reménybeli újjáépítésem szolgálatja. föl-
tétve, hogy nem tervezzük agyon.

De hátha reményünkben csalatkozunk,
s hátha kevés lesz a 150000 frt? A mi
pedig ha abba két-három állami és megyei
hivatalt bele tesszük, a fizető kereskedők s
más bérlők személyi és üzleti igényeit ig-
nóráljuk, a valószínűség némi látszató-
val bír.

Akkor pedig a pótdó emeléséhez kell
folyamodni.

* * *

Itt van aztán belvizeink lecsapolására
tervbe vett munkálatokra kimutatott 26000
forint.

Itt lesz nem sokára az iskolák túl-
zsúfoltsága miatt a tantermek és tanerők
szaporítása.

Itt lesz a polgári iskola felállítása; mert
ha mi járásbírósgót, adóhivatalt, közjegyzőt,
ügyvédeket, mérnököket, orvosokat, tanítókat,
finánczokat, dupla vágányú vasutat s ahhoz
vasutasokat kapunk, akkor bizony kapunk
polgári iskolát is.

Ezek azonban rengeteg költségeket
igényelnek.

Hátra vannak még a vicinális útaink
jó karba hozatala, mert bizony botránys
állapotok vannak még a rékasi, kécskei,
törteli, bicskei stb. utainkon. A gyalogutak
csinálásához is még csak most fogunk hoz-
zá, a városon belüli kocsis utak pedig szin-
tén schlandrián állapotban vannak.

Hát ezek mennyibe kerülnek?

Egy kis pénzt a népszámlálási, a há-

Oda-lent.

— Irta: Gálosi Soma. —

Hóval, zuzmarával vegyesen hordta az esőt
a szél. Barabásnak az erdőörnek nem akaródzott
kimenni, czirkálni az éjjel. Nagy ur is lett külön-
ben, hogy a kincstár oda építette neki a sárgafalu,
vörös téglafödélű kis házat az erdő szélére, hová
mesterember lányát hozta feleségnek a városból.
Az asszonyka csinosan rendezte be a két szobát,
még fehér csipkefüggöny is integet a zsalugáter
mögött. Az erdész urak se restelnek betérni hoz-
zájuk uzsonnára. Az asszonnyal beköltözött egy
kis jó mód is, tarthattak néhány tehenet is. Mel-
lettük az öreg Petru pástorkodott, kit aztán, ha
ilyen rossz volt az idő, éjjeli szolgálatra kiküldött
az erdőbe magahelyett. Mert bizony szükség is
van a szigorú felügyeletre, mikor a fél falu a
kincstár erdejéből él. A legbecsületesebb oláh
paraszt se restel el-elhozni egy szép törzset on-
nan. Ha pedig kérdőre vonják, hogy miért lopott,
méltatlankodva feleli: „nem loptam csak el-
vittem.“

Az öreg Petrunak se igen megy a fejébe,
hogy most ő őrizze azt az erdőt, honnan hajda-
nában ő vitt legtöbbet. De hogy tönkre ment és
az erdőörnél szolgálatba kellett állnia, már csak
megteszi becsületesen.

A határdombon túl, hol az a szakadék kez-
dődik, melyről nem igen tudni már, hogy vizmo-
sás-e, vagy régebben ott fuvarozták ki a fát, a

TÁRCZA.

A kis beteg.

— Ne sirj drága anyám . . .

Hiszen ha meghalok,
Rózsafelhős égbe
Visznek kis angyalok.

— De nem maradok ám
Odafent sokáig,
Látogatni téged
Lelkecském levágyik.

— Hogy megtanítottál
Imádkozni: mi jó . . .
Tán könnyebben bocsájt
Majd a Mindenható.

— Mint két liliomkát,
Összeteszem kezem
És szépecskén kérem,
Hogy hozzád ereszszén.

— Hulló csillag leszek
És úgy ragyogok le
Édes csókjaidért
Forró kebeledre.

„De hogy térsz majd vissza,
Kedves, ha leszálasz?“

— Anyám, együtt megyünk —
Lőn a boldog válasz.

— Tudom örömet jössz,
Ha elmagyarázom,

Hogy gyönyörűbb a menny,
Mint egy tündéralom.

— De nélküled, anyám —
Folytatá a fiú
— Lenni nékem mégis,
Hidd meg, oly szomorú.

„Veled megyek, üdvöm“ —
Szóll anyja, ki sejté,
Hogy a várt angyalkák
Szállnak már lefelé.

Tán érinté is már
Szárnyuk a gyermeket?
Nyugtalan, mint virág,
Mit szellőcske lenget.

„Hát reám nem gondolsz,
Hervadó violám?“
Szóll apja, bús lombként
Föléje borulván.

— Dehogy nem, apuskám,
Te utánunk jöhetsz.

„Miért? Gyöngyvirágom.“
Kérdi könnyek közt ez.

— Mert ha elköltöznénk
Mindnyájan egyszerre:
Sirunkra virágot
Senki sem ültetne.

„Hát a szép kikelet?
Meg a napsugarak?“
. . . De már erre nem szólt . . .
Végsőt mosolyga csak.

B. Gy.

zak számozása és az utcák elnevezési költségei is elvisznek.

Megeshet, hogy mindezek egyszerre szakadnak a nyakunkba, lehetséges azonban, hogy egyik a másika után jön, de hogy mindezeket el nem kerülhetjük, hogy egyszerre kettő-hárommal is meg kell küzdenünk, az már bizonyosabb a holnapnál.

Azt tartja egy kínai közmondás, hogy „a bölcs ember úgy tud alkalmazkodni a körülményekhez, mint a víz ahhoz az edényhez, a melyben van.”

No hát szeretném én azt a bölcs embert látni, a ki ezekhez a körülményekhez hozzá tudna alkalmazkodni — p é n z n é l k ü l .

Pénzzel igen, hanem annak még bölcsőbb embernek kellene lenni, a ki megmondaná, hogy ezt a pénzt honnan vegyük elő?

Krüger könnyezett.

Mig a drága holtat magunknál tudjuk, tompa resignáció váltja föl a fájdalom első, heves kitörését. Mikor azok a sötét gyászemberek örökre elviszik tőlünk szerettünk tetemét, újra erőt vesz rajtunk a mély fájdalom. S sokkal hevesebben, mint először.

Krüger nagy bajba hagyta el hazáját. A portugál kormányzó verandáján ült azután nap-hosszat. Néma fájdalommal szitta pipáját. Nem szólt senkihez egy szót sem. Talán azon csodálkozott, hogy Dél-Afrikában még mindig ragyog a napsugár. S nem ölt gyázipompát az egész természet egy erős nemzet nagyszerű temetéséhez.

A galambösz, vallásos elnök ismerte Jób könyvét s talán halkán ismételte magában a sokat szenvedő bibliai alak keserű megpróbáltatásait. Talán megnyugvást is talál. Hisz még mindig a délafrikai enyhe szellő simogatja fűrtjeit.

Azután hallotta, hogy felesége beteg, nagyon beteg. Az a derék, az a tisztas asszony. Az ő támassza, az ő jószágos őrangyala. Pár nappal előbb lett 76 éves. Ott az idegen porta verandáján keresték föl az üdvözlők. Némán fogadta a

hold előpislogó fényénél, szekérnyomot vesz észre. Megismeri, hogy szalmával van körülfontva a kerék, a patanyomokból meg váltig okosodik, hogy Fistilik, vagy a Lupu lovai járhatnak-e erre. Ő már csak ezen a néven ismeri a két leghiresebb fatolvajt. Hanem hát az igazi nevüket talán már maguk sem tudják. Egyformán ügyes a munkájuk. A legszebb törzseket kiválasztják, szekerczével úgy levágják a tövén, mintha leborotváltak volna. A helyét behintik száraz falevéllal: ember legyen ki megismerje, hogy ott valaha fa állott. Még az éjszaka fel lesz az otthon darabolva, nagyjából kidolgozva; ha meg esetleg lesz házkutatás, hát azt mondják: vettem. Mert azt már megleszik, hogy hébe-hóba vesznek is egy pár szálát; ha aztán felelősségre vonják, egy egész csomó czédulát tudnak felmutatni a jogos szerzésről. Ugy ismerik az erdő minden zegét-zugát, hogy akár bekötött szemmel is eligazodnak benne. Azok az apró gebék, ügyességükkel csak kezükre járnak.

Figyelmesen halad az öreg a szakadékban fölfelé és már tisztában van vele, hogy a Valeg-Pung völgy körül dolgozhat ma valaki. Már nincs szüksége a szekérnyomra, el is hagyja és a bozótton keresztül rövidítette meg magának az utat. Jó ideje halad befelé, de még nem hall fejszecsapást, pedig számítása szerint már ott kellene lennie. Leereszkedik a völgybe és a hold bágyadt fénye mellett észreveszi, hogy a tulsó oldalon dolgozik két alak.

nagyszámú kedveskedést. A friss szellő délafrikai levegőt, hazájának bérezeiről. Komor arcza feldurult egy pillanatra. Azután megint olyan nyugodt, olyan merev lett az okos ábrázat.

Jöttek azután a csinos tengerész tiszték. Nehézképen ment eléjük. Lassan lehorgasztott fővel követte őket. Rövid parancsszó. Az evezők bele vágódnak a gyöngyöző vízbe. A sűrű szemöldökök alól egy könnyesillamlík. Krüger apónak nincs már hazája.

Krüger könnyezett. . .

A könny mintha nem is illenék a férfi szemébe. Megtörhetetlen erő, önbizalom, mely másnál gögnék tetszett volna, hősies bizalom a legnehezebb sorscsapások között jellemezte ezt az embert. Másnál e bizalmat dacznak lehetett volna tartani. Beszéde tartalomtól súlyos volt, mint az arany. Szava hajthatatlan, mint az acél. Jelleme mint a gyémánt honának földjén.

A ki nem volt olyan erős, mint ő, azt nem is tartotta férfiak. Gyengédebb érzés haragra lobbantotta volna. Még istenfélelméből is hiányzott az alázatosság. Az Istennek vele kellett tartania, mert ő is mindig Istenével tartott.

Ilyen volt Krüger!

És most? Ő megmaradt istenfélőnek, de a Mindenható megmutatta neki, hogy neki nem kell vele tartania.

Krüger könnyezett mikor az imádott száraz földet nem érezte lábai alatt. Meghatottság, harag szégyen volt-e, mely a siráshoz nem szokott szemekre a könnyeseppet esalta?

Ki volna a megmondhatója?

Egy német költő. Feiligrath, meghatóan énekelte meg a férfi könnyeit. Milyen gyöngye volna itt a lantja!

A költőnél a férfi szíve sirt. Krügernél a lélek feldult összhangja lopta a könnyet a pillákra.

Könnyes szemmel vett hazájától utoljára bucsut az elnök. Hazájától, melyet ő szabadított föl, ő tette virágzóvá, a melyet örökre elvettek tőle.

Forgó Vilmos.

MI UJSÁG?

— **Hymen.** Kohn Gyula kecskeméti kereskedő eljegyezte Kopeckzi Izabella kisasszonyt.

— **Az új lelkész üdvözlése.** Léway Mihály r. kath. új lelkész, megválasztásának püspöki megerősítése alkalmából a róm. kath. iskolaszék küldöttség által üdvözölte ma egyhete délután Ujszászon. Nyolcz kocsiával rándult át a küldöttség, melynek szónoka Király János közgyám

A bozótok mögött odakerül és hogy erősen nézi, dörmög magában: „Tudom, hogy Lupu: a fiát is elhozta, hogy kitanítsa.”

Hogy az öreg nem hallott fejszecsapást, annak az volt az oka, mert már ezelőtt, talán egy héttel is, vágta le egy pár gyergyánfát; kettőt szépcsenedesen leeresztettek a völgybe és most azon vannak, hogy felrakják a szekérre. Ha jól megy minden; két nap mulva ott diszelegnek szépen kifaragva a Mojsze Nicolae kapubálványaként — a helyük már meg is van ásva.

„Mit csináltak itt” — szól az öreg előre lépve.

A két alak leejti a fát, a fiu felkapja a duruczot a földről, aztán ill a berek, neki az erdőnek.

„Adj zálogot” folytatja az öreg.

„Végy, ha mersz”, hangzik a daczos válasz.

„No ne komédiázz, viszem be a lovakat,” azután odalép Petru, hogy megfogja a kantárakat.

„Azt ne tegyed, mert leütlek”, feleli Lupu és emeli a fejszét.

Hátralép az öreg és felemeli a puskát, mely a durusza alatt van. Amint emeli, megakad a ruhában. Lecsattan a kakas és a puska elsül. Kétszer is visszaadja az erdő a durranást.

Lupu elejti a fejszét, égnék kap két kezével aztán hanyalt vágódik. Mereven áll ott az öreg

volt, kinek üdvözlő beszédére, a tőlle megszokott ékes szóval válaszolt az új lelkész, kit ez alkalommal ujszászi hivei csapatostól vettek körül és halmozták el jó kívánataikkal, érzékenyen sajnálva körükből való távozását. Az új lelkész, — aki Mind-szent napján fog ujszászi hiveitől elbucsuzni, — butorai egyrészt e héten szállította ide 10 kocsi.

— **Erzsébet királynék arcképe** leérkezett Budapestről, melyet a művész maga hozott le. A kép igen sikerült, a koronázás idejéből ábrázolja boldogult királynékat A városház tanács termében megtekinthető.

— **Az új városháza ügyében** a képviselő testület által kiküldött bizottság f. hó 20-án tartott ülést, melyen az elnöklő főszolgabíró bemutatta Horvay K. J. műépítész által készített tervezetet, mely igen tetszetős stílusban van tervezve s rendkívüli olcsóságával tűnik ki, az egész épület 108.000 frtba kerülne s méltán vetekedne csinoságban a környékbeli városházákkal. — A bizottság meghívta az építész, hogy személyesen adja elő tervezetét s a helylyel is ismerkedjen meg, valamint a beosztásra nézve is szerezzon magának tájékozódást. Mindenesetre hálával tartozunk a bizottság elnökének buzgólkodásáért, melylyel az ügy sikeres megoldását kívánja előmozdítani. — A bizottság elhatározta továbbá, hogy egy kérvényt szerkesztet a pénzügyminiszterhez a kir. adóhivatal felállításáért, mely kérvényt egy küldöttség fogja benyújtani s egyben némi biztosítékot szerezní eziránt, hogy az építkezésnél erre is számíthassunk. Hát bizony ez igen üdvös dolog lenne, mert az adóhivatalnak hely se kell sok, ami pedig kell, azért fizetnek úri módon.

— **Az ujszászi** róm. kath. lelkészi állásra december 1-ére van a pályázat hirdelve, melyre Hirling János adminisztrátorunk is pályázni fog s minden bizonnyal teljes sikerrel is, mit a legőszintebben óhajtunk.

— **Községi iskolaszéki gyűlés** tartott f. hó 22-én, Horváth József tanító elhalálozásával megürült gazdasági ismétlő iskola tanítói állás betöltése tárgyában, — minthogy pályázó nem volt, a gyűlés a helybeli tanítókat pályázatra szöllitja föl s így tölti majd be ez állást.

— **Megye gyűlésből.** A folyó hó 8-án tartott vármegyei rendes évnegyedes közgyűlésén bennünket érdeklő két dolgot tárgyaltak az egyik a Richter féle fundus megvétele, melyett a közgyűlés jóváhagyott. Ugyan csak jóvá hagyta a közgyűlés, képviselő testületünk ama határozatát, hogy a nyugdíjba készülő Aranyi Sándor I. jegyző nyugdíj illetményét a község 2000 koronára kiegészíti.

— **Könyvet a tanulóknak.** Mult számunkban megemlékeztünk a ruhátlanokról, most pedig a tankönyv hiányról. Ismét csak intéző-

a még füstölgő szerszámmal, melyről alig tudta, hogy megvan töltve. Odalép aztán Lupuhoz, lehajol: látja, hogy a nyakából patazik a vér, az arcza egy párt vonaglik, egyet hörög, aztán kifordul a szeme fehérje. Elnézi még egy ideig, csóválja a fejét, mintha azt akarná mondani hogy „no ez kikapta a magát.”

A halottat aztán felteszi a szekérre, egy pokróczot a feje alá gyűr, letakarja egy duruczal, aztán közéje vág a lovaknak. Megindulnak szaporán, haza találnak egyedül is. A fatengely se nyikorog, megkente a gazda, mielőtt elindult; a kerék zörejét is felfogja a rácsavart szalma.

Petru megindul ellenkező irányban. Jó óra mulva kiér az erdőből, onnan betér a faluba, hol a község háza van. A rozoga község ház előtt rákiált az ör: „Halt verda.”

„Om bun” (jó ember) válaszol az öreg, aztán betér az őr szobába leheveredik az alvó örök mellé és pár perc múlva nyugodtan alszik ő is.

Reggel, aztán elmegy az iroda elé és esendesen pipázgatva várja, míg jön a jegyző ur. El is jön: Petru illemtudóan megsüvegezi, aztán vár egy kis ideig míg a jegyző ott beszélget a pópával, mikor az bement a hivatalba, bekopogtat ő is.

„No mi ujság” — kérdi a jegyző a köszönést viszonzva. —

„Domule, megöltem egy embert! . . .

testülethez fordulunk s kérjük, hogy a szegényebb tanulókat ne oly későn lássák el tankönyvekkel, mint a mulban szokásban volt, hanem a tanév megkezdésekor, mivel szegényebb sorsu gyermekek szülei várják az ajándék könyvet s nem szerzik azt be, mi a tanulásban való elmaradást vonja maga után. Vagy azt tartják, a ki az égmadarait táplálja az lássa is el őket könyvvel?!

— **Abony és a színész.** A vidéki színészet országos felügyelője, a színi kerületek beosztására egy tervezetet dolgozott ki, mely szerint Kecskemét, Szolnok, Abony, Nagy Körös és Félégyháza egy színi kerületet képeznek.

— **Gyanus eset.** F. hó 22-én Szandi Sándor 11 éves kisértését, Rózsa Sándort eszméletlen állapotban vitték gazdája tanyájáról a kórházba. Gazdája azt állította, hogy a ló rúgta fejbe. A fiu csak harmadnapra tért magához, a midőn is kihallgatták, s azt adta elő, hogy nem a ló rúgta fejbe, hanem gazdája előbb ökölrel, aztán pedig egy vasvilla nyéllal vágta fejbe azért, a miért a trágya dombot elfeledte össze takarítani, ezen allitása mellett megmaradt akkor is, midőn gazdájával szembesítették. A seb valószínűleg halálos. Érdekes, hogy most egy éve ugyan ezen gazdánál a béres gyereket halva találták a jászolban, akkor is és azt is a ló rúgta agyon, bár némi gyanu volt egyéb körülményekre is. Fölháborító dolog, hogy 11 éves gyermekeket fogadnak föl fizetéses s így felelősséggel járó szolgálatra, az is nem kevésbé, hogy ily brutális módon figyelmeztetik elfeledt dolgának teljesítésére. A család törvény egyiket sem türi, annál kevésbé az emberi érzés.

— **A hagymáz,** Czegléden a hasi hagymáz járványszerűleg fellépett. Nálunk is gyakoriak ebben a veszedelmes betegségben a halálozások száma, itt csak az segíthet, ha a lakosság szigoruan és lelkiismeretesen betartja az orvosok utasításait és rendelkezéseit és ez nagyon is érdekes van a lakosságnak, mert szomorú látvány, midőn az életerős kenyérkereső apákat, a gondos nevelő anyákat rendre veri le lábáról, s szakítja ki az élők sorából e csuf nyavalya.

— **Birka vásár pénz nélkül.** Egyik hentes ipárosunk pár nap előtt egy homályos éjjelen nagy alkudozásba bocsátkozott 3 oláhval 155 birkára, az alku azonban nem jött létre s az oláhok elhajtották birkáikat. Ámde hentesünknek eszébe jutott, hogy ő 300 frtot adott foglalóul, nosza utánna az oláhoknak s vissza hajtotta a birkákat. Az oláhok hatósági védelmet vettek igénybe, minek folytán Varga József csendőrünk kísütötte, hogy az egész lefoglalás, és 300 frt. előlegadás az ittas hentes álma volt, mely egy nap herceze hucza utan szerte foszlott mint őszi délibáb. A hentes azonban ragaszkodott állításának valóságához még akkor is, midőn a három százasért hijába motozták meg az oláhokat. Végre azonban megnyugodott abban, hogy az oláhok lemondtak kártérítési követeléseikről, s a 300 frt. előleget nagy lelkiüen elengedte nekik, a birkáknak azonban egy hijja lett letartóztatásuk alatt. Hijába, az aranyból is csöppen el, hát a birkából hogy ne szaladhatna el egy . . .

— **Olajgyár Kecskeméten.** Kecskemét pénzemberei egy nagy olajgyárat terveznek kecskemétre, mely a jövő évben kezdi meg működését.

— **Öngyilkosság Czegléden.** Micsiári Teréz csütörtökön Czegléden felakasztotta magát.

— **Válogató gyilkos.** Ungvári József czeglédi gyilkost 12 és fél évi fegyházra ítélte a kecskeméti tszék, — melyre a vádolt kijelentette, hogy neki nem kell fegyház, mert mire kiszabadul, öregember lesz, hanem akasszák föl mindjárt.

— **Együtt haltak meg.** Kasza Mari és Ferencsi István, Pusztá-Péteri illetőségűek, vasárnap este együtt voltak bálozni; a bál után hazatérve az udvaron elhelyezett szalmakazal mellett meghúzódtak és mérget ittak. Reggelre mindkettőjüket halva találták. Öngyilkosságuk oka az volt, hogy a leány szülei nem akarták beleegyezésüket megadni ahhoz, hogy leányuk Mari — Ferencsi Istvánhoz menjen nőül.

— **Felsőértő paraszt.** Ösrégi szokása az a magyar embernek, hogy soha sincs megelégedve a sorsával, s ezért a kormányt teszi felelőssé „aki oly nagy adóval” sújtja a magyart. Erdős Máté mezőtúri gazdaember is szörnyen el volt keseredve a nagy adó miatt, s ez év elején egy korezmában borozgatás közben keserűen panaszkodott amiatt, hogy az adót emelik. Keserűen fakadt ki a kormány ellen, sőt káromkodni is

kezdett és a szentek közé belekeverte a királyt is. Ezért felség sértés büntette miatt pörbe fogták, f. hó 17-én a budapesti büntető törvényszék 14 napi fegyházra ítélte.

— **„Hier” helyett „Jelen”** Megkezdődtek már országszerte az ellenőrzési szemlék. s ezzel egyidejűleg nap-nap után olvashatjuk a fővárosi napilapokban azokat a híreket a melyek a cs. és kir. hadsereg tisztjeinek a tényleges katonai szolgálaton kívül álló katonákkal szemben gyakorolt, valóban indokolatlan szigorúságáról tesznek tanubizonyosságot. Szolnokról értesítenek bennünket, hogy ott a f. hó 16-án megtartott katonai ellenőrzési szemlén Fidler kapitány bezáratta Milus Ferencz m. á. v. kovácsot, mert az — midőn Czeiler őrmester a nevét szözlította — haptákba vágva magát, a katonai reglamival ellenkezőleg azt mondta hogy: Jelen! Huszonnégy órai áristomot mondtak a tőzgyökeres magyar ember fejére, ebből azonban csak egy órát töltött ki, mivel Czeiler őrmester — azon kérésre, hogy engedje szabadon a félhónapi fizetése fölvevése végett — szabadlábra helyezte.

— **Ribillió Kecskeméten.** „Pestmegyei Hirlap”-ból olvassuk a következő borzalmas esetet: Denevérek. A denevér egy megtestesült frázis, a mely röpül, pedig nem is madár. A mult éjjel azonban többet tett egy denevér a legrombóbb frázisnál is. A katolikus templom ajtajában egy alvó leánynak kiszivta a véré. A nép lázong e szörnyű tett miatt s ritualis gyilkosság vádját kiabálja a tettes denevérré. Ugyanis egyik állítólagos szemtanu szerint a denevér az izraelita toronyban tanyázik, vagyis valóságos izraelita denevér. Ezt a szemtanut különben még nem kötözték meg, s a denevérek is nyoma veszett, valamint a legtöbb frázisnak nyoma szokott veszni.

— **Filoxera Félégyházán.** A földművelésügyi minster egy rendelete kimondotta, hogy Kun-Félégyházán a filoxera fellépett s a határt zár alá helyezte. Hát biz ez nagyon szomorú dolog, kivált ha tekintetbe vesszük, hogy egy óriás területű homok tenger kellő közepéről van szó.

— **Vegyes házasságok 1899-ben.** A statisztikai adatok szerint az 1899-ik évben Magyarországon 16.269 vegyes házasságot kötöttek és 3315 esetben a házasulók szabályszerűen meg egyeztek, hogy összes gyermekeiket csak egy vallásban nevelik. Ebből 1769 esetben az anya vallása volt irányadó. Ezekből a megállapodásokból legtöbb hívőt nyer a róm. kath. egyház, melyre nézve a vegyes házasságok mindig előnyösek voltak. A róm. kath. egyház nyeresége 1312; a görög katolikusoké: 12, a többi felekezetet mind vesztett. A görög keletiek vesztesége: 187, az evangélikusoké: 495, a reformátusoké 568, az unitáriusoké: 20, a zsidóké 53 házaspár születendő gyermeke.

— **Osztálysorsjegy-érdekelteknek.** A „Nemzeti Pénzváltó Részvénytársaság” Budapesten (Gizella-tér, Haas-Palota) az ország legnagyobb osztálysorsjegy-elárusító helye, jelentékeny előnyöket és messzemenő biztosságot nyújt. Az intézet sorsjegyeket eredeti áron (utánvétellel is) küld szét teljesen költségmentesen. Ezen előnyöknél fogva az intézet sorsjegyei a leggyorsabban fognak el: ajánlatos tehát, hogy a megbízások mielőbb az intézethez beküldessenek.

— **A város faiskola kertjében** szép babér és élőkoszoruk készen és megrendelésre, bár milyen választékban a legjutányosabban kaphatók.

Balla Gyula
városi faiskola kertésznél.

Apróságok.

A „kutyanyak és vidéke” felelős szerkesztőjét sajtóvétség ezimén államfegyházra ítelték.

Amint a vonattal Vácra ér, kiáltja nagy hanggal a kalauz:

— Vác, öt percz!

— Dehogy öt percz, dehogy öt percz, mondja a fejét vakarva az érdemes szerkesztő, bizony az három hónap!

Egy szabólegényből nazarénussá vedlett próféta ekkép szónokolt egykor az ő hozzá méltó hieveihez:

— Atyámfiai! Az Isten bölcsessége onnan is kiviláglik, hogy a halált sem az elejére, sem a közepére nem tette az emberi életnek, hanem a legvégére. . .

Fogadott egy jótorku ivó egy czimborájával, hogy ő 25 pohár sört megiszik egy délután. Erre aztán hozzá is kezdett az iváshoz. A másik pedig szorgalmasan jegyezte a vonásokat egy táblára.

Mikor már a 25 ik pohár is kiürült, követelte mint nyertes a díjat.

— Nem igaz, mondta társa hiszen csak 24 pohárral ittál.

— Micsoda? szólt az önértében sértődten letörölve a tábla huzásait, kezdjük újra!

Egy másik ember meg az evési képességben volt kiváló. Fogadott egy jóbarátjával, hogy egy borjut meg bir enni ebédre.

Barátja a borjut elkészítette mindenféle alakba, hogy annál inkább elteljen vele.

Hozza is be neki sülvö, fölve, mindenféle alakba a részeket. Az csak tür egy darabig s mikor már majdnem lent volt így egyes részleteiben, ekép tört ki:

— De most már hozzátok a borjut, mert majd csakugyan nem tudom elfogyasztani ettől a sok nyalánságtól!

A népkör ünnepe.

Daczára ama némi ellenszenvnek, mely a népkör házavatási ünnepélye ellen itt-ott mutatkozott, ez az ünnepély ma egy hete a lehető legfényesebben sikerült.

A nagyterem zsúfolásig, szorongásig megtelt ünneplő közönséggel, a kik bizony nem sajnálhatták fáradságaikat, hogy megjelentek egy egyszerű, de épen egyszerűségénél fogva impozáns ünnepélyen.

A dalárda éneke után Szánthó Elek ev. ref. lelkész lépett a pódiumra, s mély érzéstől áthatott igen szép beszéddel nyitotta meg az ünnepélyt.

Majd Rudnyánszky Laszló mondta el rövid kivonatban az egylet történetét, nevezetesebb mozzanatait az egylet beléletének, végül lelkesen buzdította az egylet tagjait kitartásra es munkára a társadalmi élet fellendítésében és a hazafias érzés fejlesztésében.

Társaséletünk e kiváló tevékeny alakját lelkesen s tüntetőleg megéljenezte a hálás hallgatóság.

Ezután a dalárda énekelte el a „Honfi dalt”, — mely után Forgács Endre sárbogárdi ev. ref. lelkész rokonszenves alakja emelkedett föl s roppant lelkesedést keltve, gyönyörűen, virtuozitással, szavaltta el ez alkalomra irt pompás költeményét, melyet itt közlünk:

Az abonyi „Népkör” házavatási ünnepére.

„Van tanyánk és lakhelyünk!”

Miféle ünnepnap virradt e házra?!
Az érzés árja mért és merre foly?!
Künn a levélt őszi szél tépi, rázza . . .
S itt az arcokon tavasz meg mosoly.
És a szeretet szivről szivre jár,
Mint termő mezőn az égi sugár.
Azt rebeget: ünnepet szentelünk,
Mer ime „van tanyánk és lakhelyünk!”

Van „otthonunk”, hová majd összegyűlünk,
Ha munkától napunk, időnk szabad.
A szépért jóért együtt lelkesülünk.
Közös érzésből, közös üdv fakad.
Czélunk nemes, amely élénk kitüzve
Arra törekszünk mind kart karba füzve,
S hogy bün, ármány szándékink meg ne ejsék.
A jelszavunk lesz: munka és műveltség.

Szép a földműves, mikor forró nappal
Gyöngyös verejték ragyog homlokán.
De még szebb, hogyha erős akarattal
Tör és halad a műveltség fokán.
Durva vászonban a hő érzélem.
Agyát meglölti tiszta értelem.
Nemes szívet ha józan ész takar,
Csak akkor lesz ám „boldog a magyar”

Művelődésünk e szent esarnokából
Dereng felénk jobb jövő hajnala.
Itt áldozunk érzéseink javából,
Hogy szálljon le a béke angyala.
Ki a békét tán durván elhasítja,
A sziveket vészes tusára szítja
S szent czélunkat csufolni nem remeg
A legöregebb átok verje meg.

Egy Istenünk! Imánkban öt keressük
Akár csillag, akár kereszt alatt.
Egy a Hazánk! Ez édes hont szeressük
Amig csak a szivünk meg nem szakad.

A mult, melynek magzatja a jelen
Mikor e házban köztünk megjelen.
Tanitson az ösök nyomát követni;
Istent imádni és Hazát szeretni.

A jót nemest hogy bennünk megkeleszsze
Nekünk nem kell szocziális kovász,
Egy a fő: e nemzet boldog ha lesz-e?
Üdvéért fakad ajkunkon fohász.
Szívünk akkor is érette dobog,
Ha izzadság veri a homlokot.
Azért küzd és munkál karunk eszünk
Édes hazánk, hogy boldoggá teszünk.

Föl a szívvel! hadd dobogjon magasra
Láng a lelkünk, a jövőért buzog.
Ki repülni vágy, az nézzen a sasra.
Ne a bagolyra, mely odván huhog,
Alant marad ki gyáva s a ki döre
Mi zászlónkra az van írva: „előre,
Föl, tette hát! Az Isten lesz velünk.
Hisz ime „van tanyánk és lakhelyünk“

Abonyi ég áldva borulj föléje.
Virágozzék itt: erkölcs, hit, erény.
Ne fedje be a közöny lomha éje.
Ne dulja föl harez, otromba merény.
Mely ezt csendes, othonaúl emelte
Nemesedjék itt népünknek a lelke.
Hogy boldogság ragyogjon igazán
E városon, e népen, a Hazán!!

Leirhatatlan lelkes éljenzéssel jutalmazta
meg a közönség a messze földről idefáradt költő-
papot és méltán, mert ily élvezetes, lélekemelő
szavallatot keveset hall egy egy ember éle-
tében.

Alig is fejezte be előadását, rögtön ment a
vasúthoz és elutazott a dunamelléki ev. ref.
egyház gyűléseire. A vasúthoz számos régi ismer-
őse kíséerte ki, a hol kilátásba helyezte, hogy la-
pukat is megfogja keresni élvezetes tárczáival.

Este a népkörben közvacsora volt, melyen
mintegy 80-an vettek részt, nők férfiak vegyesen,
vidékről is többen.

Az első falköszöntőt lapunk szerkesztője
mondta Szánthó Elek ev. ref. lelkész egészségére
s a kör tagjainak össze tartására üritvén
poharat.

Azután Szánthó Elek emelkedett szóllásra, a
népkör haladására s a közjóra való munkálkodá-
sára emelt poharat.

Fördös Károly és Papp Péter szellemes toaszt-
jaikban éltették a kör tagjait.

Király Ferencz Lukács Gyulát éltette.
Beszédet mondtak még Sztahó Lajos és
többen.

Nagy hatást keltett szeretett országgyűlési
képviselőknök a következő felolvasott levele:

Budapest, 1900. október 17.

T. Cz.

Makay János urnak

mint az abonyi népkör elnökének

Abony.

Vettem f. hó 15-ről kelt becses levelét, mely-
ben szives volt a kör épületének f. hó 21-én meg-
tartandó ünnepélyes felavatására meghívni.

Midőn a megtisztelő meghívásért őszinte
köszönetemet kifejezni sietnék, kénytelen vagyok
a legnagyobb sajnálattal értesíteni, hogy hivatalos
elfoglaltságom miatt az ünnepélyen részt nem ve-
hetek.

Engedje meg azonban a tisztelt Elnök ur,
hogy felkérjem, miszerint sziveskedjék városunk-
nak eme kulturális és hazafias intézménye iránti
meleg érdeklődésemet tolmácsolni s a népkör tisztelt
tagjainak legjobb szerencse kívánatimat és
üdvözlétemet átadni.

Fogadja kiváló tisztelem kijelentését, mely-
lyel maradtam

kész szolgája

Gulner Gyula

orsz. gyűl. képviselő, államtitkár.

A közvacsorát kedélyes multság követte, mely
kivilágos kiviradtig tartott, melynek az erkölcsin
kívül a következő anyagi sikere volt.

Összes bevétel 319 k. 15 fil. kiadás 217 k.
46 fil. tiszta jövedelem volt 101 k. 69 fil.

Fölül fizettek Szánthó Elek 20 korona, Antos
Béla 10 korona, N. N. 6 korona, Lukács Gyula
5 korona, Antos János 4 korona, Hoji Nándor,
Makai János, Selypi cukorgyár 3-3 korona,
Körcz Pál 2 k. 40 fil., Varga József (kőmives), 2
korona, Kása Sándor (ispan) 1 kor. 80 fil. Nagy
András 1 kor. 70 fil., Kása Józsefné 1 kor. 60 fil.
Bartucz Mihály 1 kor. 40 fil., Milus Jánosné, M.

Dobozi Mihályné 1 kor. 20 fil.—1 kor. 20 fil. Leib
Vilmos, ifj. Makai János, Feke Mihályné Pólya
László 1—1 kor, Deutsch Gyula, Varga Sándor,
Retkes J. Sándor 80—80 fil., Kövágó Jánosné,
Sztahó Lajos 40—40 fil., Nagy Pál, Varga Erzsé-
bet 20—20 fil. A szives adományokért ez uton
fejezi ki a kör választmánya meleg köszönetét.

Méltó befejezése volt e szép ünnepélynek,
hogy másnap reggel az össze hívható szegények
—vállás különbség nélkül— gazdagon megven-
dégeltettek a kör helyiségében, az ünnepély
végső akkordja tehát ezek hálás köszönete
volt.
T. G.

En Csillag Anna

185 centimér hosszú, óriási Loreley-hajammal, a mely az általam
föltalált pomádé 14 havi használata után nő t meg ennyire. Ez a
leghíresebb orvosok is egy dől való szernek ismerték el a hajkihul-
lás ellen és hajnövekedésre, uraknál a szakállt megnövesztés és már
rövid használat után úgy a haj, mint a szakáll természetes fe-
nyül és tömött lesz, megóvja mindkettőt a korai öszüléstől a leg-
öregebb korig.

Egy tégely ára 1 frt, 2 frt, 3 frt, 5 frt.

Széjjelküldés naponkint az összeg előzetes beküldése
esetén vagy posta-utánvétellel a világ minden irányába
a gyárból, a hova a megrendelések intézendők.

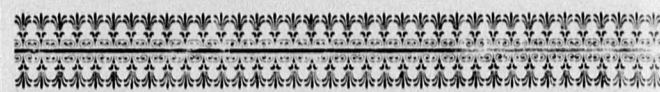
CSILLAG ANNA.

BÉCS, I., SEILERGASSE 5.

**Legújabb
amerikai találmány.**

Villanyvilágítás vezeték és akkumulator nél-
kül. Minden pillanatban, szél és zivatarban egy-
formán funkcionál. Az egyedül abszolút tűzbiztos
világítás füst, piszok és nedvesség nélkül. Ujszerű,
könnyű s tartós (3 havi jótállás) száraz elemek.
**Zseblámpák, gázgyújtók, kazán-, ke-
rékpár- és kocsilámpák-óra és fény-
képlámpák** stb. igen izletes kivitelben. Alkal-
mas ajándék: Villanyos nyakkendőzők és világi-
tott gomblyuk-rózsák. — Kizárólagos elárusítás
útánvét mellett.
4-7

**Amerikan & Internat. Trading
Association**
Budapest, Nádor-utca 11. sz.

**Törlesztéses köl-
csönök**

**földbirtokokra I. helyre
5³/₄% évi anuitásra 43¹/₂ évre
készpénzben az ingatlan ²/₃
értéke erejéig, — II. helyre
6% kamatra törlesztés nél-
kül.**

**Városi bérházakra az
érték ¹/₃ erejéig törlesztéses
kölcsönök csak I. helyre
hason feltételek mellet en-
gedélyeztetnek.**

**Felvilágosítással szolgál
díjtalanul** —15

Gerő Albert

Bpest, VII. Nefelejts-utca 8.

Van szerencsém Abony város n. é. közönsége szives
tudomására hozni, hogy

„PHÖNIX“

BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG ÜGYNÖKSÉGÉT elfogadtam,
mely társaság **élet, baleset, leánykiházásítás, tűz, jég és álta-
lános biztosítást** minden eléghető tárgyakra a legolcsóbb áron eszközöl.

Biztosítások a nyomdában elfogadtatnak.

Bővebb felvilágosítással bárkinek szolgálok.

Kiváló tisztelettel

Szerdahelyi János.

Egy jó családból va-
ló fiú tanulónak föl-
vétetik e lap kiadó-
hivatalában.

10 koronáért Genfi arany Plaque remontőr óra
az egyedül galváni-
aglikarátos arany-
nyalórés-bittett dísz
óra, amelyet min-
denki 100 K becsül.
Tényleg azonban
felugró fedéllel, vé-
désel, tartós-ág és
pontosjárásánálzve
5 évi kezességgel
csak 10 K az ára
horizontumával, re-
paszirozva, 3 fedéllel 14 K Valófi ezüst
remontőr 15 kőre, 3 nehéz dásan véselt
fedéllel, elismert kiűnő óra, különösen
15 16 K, hőlgynek 14 K Nikelőra
le jobb ké-zitmény 7 K 50 fil. Divas
ki-űnő elegáns arany Plaque-láncz urak
és hőlgyek részére 4 K

14 karát. arany-gyűrűk 2 K
hőlgyek-ök és uraknak,
val. ezüsttel erősítve
Minl gyűfű hivat. j. l
zóság 100. évi tartós-
sággáért kezesség Győ-
nyír esil ogó művészies
gyémántokk
és szin. kővekkel 2 K, erősebb
3 K. Nászgyűrűk 2 25 K (Papírszel-
ujimerték kerekik)

Érdekes ajándék.
Hangverseny-Piston-Accordeon
nagy feltűnést kelt, szolid szer-
kezete és gyártása, valam olcsó
ára miatt, mind. kota ismerős
nélkül mindenki eljárt-zhatja a
legs-űnőbb táncz-zenét, indulókat,
melő hiákat. A hangzsernek 28
hangja van gyöny. basz kísérettel
5 K Kép ári gyékinyg kapható.

Kundbakin M., Bécs, IX., Rarergasse 3.